

KANANMUNASOTKU

Lucy Stevenson Ewell
kirjon lehdet
(Perustuu tositahtumaan)

Toinen kananmuna vierähti alas pöydältä. Pläts!

Sasha pyörähteli pinkissä hameessaan. Se oli hänen lempiasunsa kirkossa. Ja nyt oli alkamassa hänen lempihetkensä kirkossa: Alkeisyhdistys!

Sashan opettaja auttoi heitä opettelemaan uskonnokappaleita. Tänään he opettelivat kolmattatoista uskonnokappaletta. Se oli pitkä! Sisar Banda sanoi kuitenkin: "Tiedän, että voitte oppia sen alun. 'Me uskomme, että tulee olla vilpitön.' Toistakaa perässä!"

"Me uskomme, että tulee olla vilpitön", Sasha ja muut lapset toistivat.

Myöhemmin sillä viikolla Sasha ja hänen pikkuveljensä Alfred olivat leikkimässä keittiössä. "Minulla on tylsää", Alfred sanoi.

"Niin minullakin." Sitten Sasha huomasi pöydällä kananmunia. Niillä voisi olla hauska leikkiä. "Minäpä keksin. Leikitään näillä!"

Sasha otti kananmunan. "Mene seisomaan pöydän toiselle puolelle", hän sanoi Alfredille. Sitten hän vieritti munan pöydän yli Alfredille. Sasha ja Alfred naurivat. Kananmuna vierähti hassusti vaappuen!

"Sinun vuorosi!" Sasha sanoi.

Alfred vieritti munan takaisin päin. Tällä kertaa muna ei kuitenkaan vierinyt suoraan. Sen sijaan se kääntyi ja vierähti alas pöydältä. *Pläts!* Muna räjähti rikki lattialle, ja siitä tuli tahmaista sotkua.

Alfred katsoi Sashaa silmät ymmärkämättä. Sitten molemmat puhkesivat nauramaan. "Tehdään se uudestaan!" Alfred sanoi.

Sasha nappasi toisen munan. "Ota kiinni ennen kuin se vierähtää alas!" hän sanoi. Hän tönäisi munan kovempaan vauhtiin kuin äsken. Alfred ei saanut sitä kiinni. *Pläts!*

Alfred nappasi kaksi munaa lisää. Hän tönäisi ne vielä kovempaan vauhtiin. Sasha ei saanut niitä ajoissa kiinni. *Pläts! Pläts!* Sasha ja Alfred kikattivat taas.

Sitten Sasha kuuli äidin tulevan. Voi ei! He olivat pulassa!

Sasha ei halunnut, että äiti suuttuu heille. Ehkä he voisivat keksiä jonkun peitetarinan. Hän voisi sanoa äidille, että se ei ollut heidän syytään.

Mutta sitten Sasha muisti kolmannentoista uskonnokappaleen. "Me uskomme, että tulee olla vilpitön."

"Mitä on tapahtunut?" äiti kysyi. Hän tuijotti sotkuista lattiaa. "Kuka rikkoi kananmunat?"

Sasha veti syvään henkeä. "Anteeksi, äiti. Minä ja Alfred rikoimme ne. Ajattelimme, että munien kanssa olisi hauska

leikkiä. Mutta se ei ollut hyvä idea. Minä autan siivoamisessa."

"Minäkin autan", Alfred sanoi.

Äiti halasi Sashaa ja Alfredia. "Kiitos, että kerroitte totuuden."

Sasha hymyili. Sitten hän kääntyi Alfredin puoleen. "Ehkä voimme keksiä uuden leikin – jossa siivotaan!" ●

Tämä kertomus tapahtui Sambiassa.

Mitä Sasha teki,
kun äiti kysyi kananmunista?